

продължавалъ. Турцитѣ отъ начало силно се защищавали въ своитѣ позиции; послѣ почнали да отстъпватъ, а най-сетнѣ ударили на бѣгъ, като оставили оружие, пушки, патрони и прч. Турекитѣ загуби били така огромни, щото не било възможно да се опредѣлятъ. — И полето, и храсталацитѣ, и джбравата, и царевицитѣ били постлани съ турски трупове. Самъ Еминъ паша началникъ на отряда билъ раненъ въ ногата. Отъ руситѣ имало убити офицери 4 и солдати 97, а ранени офицери 16 и солдати 401. Тѣй щото въ едно и сѣщо врѣме боя се продължавалъ на двѣ мѣста, а Гурко и по-късно свършилъ. Като пристигнала стрѣлковата бригада отъ Н. Загора, а послѣ и първата отъ 9-та дивизия, Гурко отишелъ на бивуакъ при с. Дълбока отгдѣто заминалъ за Хаинския проходъ.

Въ ч. около единъ боятъ въ Ст. Загора слѣдвалъ съ голѣмо ожесточение и отъ двѣгѣ страни. Отъ турекитѣ бомби града билъ запаленъ на много мѣста и когато 2-ра и 5-та дружини съ двѣ орджия и казанскитѣ драгуни промѣнили своитѣ позиции, турцитѣ воспользувани отъ високитѣ и чести дървета предъ лѣвото крило и, като расчитали на своята многочисленность, почнали рѣшително да нападатъ на него, а пакъ оржейния огънь отъ всичкитѣ страни непрекъснато продължавалъ.

Станалото сражение въ тѣзи именно минути, отъ страна на опълченцитѣ било едно отъ най-ожесточенитѣ, упорититѣ и блѣскавитѣ. Веригата поставена отъ опълченци твърдѣ рѣдка станала. Вторитѣ полуроти отъ преднитѣ роти се испратили въ верига. Опълченцитѣ като снопе падала, нѣ неотстъпвали. По отзивы на Херцога Николая Лейхтенберскій, българскитѣ дружини които се били тукъ: „като лъвове защищавали всяка педа отъ родната си земя“. Ротитѣ отъ 3-та и 1-ва дружини като свършили патронитѣ си, по нѣколко пѣти съ щикове се хвъргали и раскъсвали цѣпъта на турцитѣ. Съ десятки наведнѣжъ погинвали, нѣ неотстъпвали нито крачка отъ своята позиция. Много български истински герои и тѣхни кадрови учители и боеви възпитатели русси, паднали тукъ; между другитѣ, погинжли и подполковникъ Калитинъ, и капитанъ Федоръ Федоровъ, и щабсъ-капитанъ Усовъ, поручицитѣ Рудоминъ и Андрей Поповъ, подпоручикъ Павелъ Павловъ — този цѣгъ на русското боево офицерство изъ туркестанскитѣ баталниони, даденъ на българскитѣ дружини.